

Embedslægen med de skarpe meninger

Margrete Glud (1877-1957)

Den barske kredslæge

Roskilde havde for år tilbage en navnkundig kvindelig kredslæge, som hed Margrete Glud, men tituleredes med frøken foran navnet. Det var en meget handlekraftig dame, der gik op i sit erhverv med liv og sjæl. Derfor var der ikke tid til familieliv og husmoderlige sysler. Hun gik heller ikke så meget op i udseendet. Frk. Glud gik næsten altid i sort, når man lige undtager den hvide, stivede lægekittel. Lang tækkelig nederdel – damer kunne endnu ikke gå med lange bukser – og en jakke ud over var hendes favoritpåklædning. Hertil solide sko og en filthat med skygge, ikke ulig en blød herrehat. Billedet fuldendtes af et par solide hornbriller, der ikke formåede at dæmpe det skarpe blik, og en stor cigar i munden, når hun var privat. Frisuren var også ret mandhaftig, nemlig strammet tilbage i en lille knold, så det lignede en korthårsfrisur.

Var damen barsk af udseende, var hun det ikke mindre i sin væremåde over for patienter og andre, som hun kom i kontakt med. Det fremgår med al tydelighed af det herlige digt, som "Ærbødigst", alias Viggo Barfod, skrev i "Berlingske Tidende" ved hendes afgang som kredslæge i marts 1947. Digtet indledes med følgende forklarende tekst: "Politimesteren i Roskilde drager et Lettelsens Suk ved Kredslæge, Frk. Gluds Bortrejse". Dernæst følger 5 morsomme vers. Vi nøjes med det andet vers (se næste side):

Embedslæge Margrete Glud. Ukendt fotograf. U.å.

Søbadeanstalten i Roskilde Havn, der var stærkt plaget af forurening i 1930'erne. Amatørfoto u.å. Roskilde lokalhistoriske Arkiv

*"Hun var vel nok
en uforskammet én.
Hun kaldte Fjorden
for en Rendesten,
som snaest muligt
burde renses ud.
De værste Ord blev brugt
af Frøken Glud."*

Digtet henviser til, at frk. Glud ofte påtalte den helt utilstrækkelige rensning af byens spildevand, før det blev lukket direkte ud i fjorden, hvor byens skolebørn gik til skolesvømmning, og andre fik deres morgendukkert, som politimester Sørensen. Hun ønskede et forbud mod badning i inderfjorden, men kunne i mange år ikke komme igennem med sine idéer, da en del af beslutningstagerne med stor fornøjelse tog en morgendukkert i sommertiden fra den gamle søbadeanstalt ligesom politimesteren. ¹⁾

Uddannelse og første embede

Margretes livsbane begyndte i Jylland. Hun var født i Vejle i 1877. Hendes far var grosserer og proprietær Peter Jørgen Glud, så der var råd til at give den videbegærlige unge dame en studentereksamen. Hun blev student i 1898 og begyndte at studere jura ved Københavns Universitet. Det var imidlertid temmelig udsigtsløst med hensyn at udøve et erhverv, da kvinder ikke kunne blive sagførere. Derfor sprang hun fra, selv om hun godt kunne lide studiet. I stedet fik hun et job i Statistisk Departement. Hun faldt åbenbart ikke til her, for snart var hun igen i gang med studierne på universitetet. Denne gang kastede hun sig over medicin, og her fandt hun sin rette hylde. Hun tog medicinsk embedseksamen i 1910 og var i en kort periode i 1911 privat praktiserende læge i Vorbasse, men det blev hun hurtigt træt af. I stedet brugte hun de følgende år på at videreuddanne sig til specialist i tuberkulose, en af tidens store folkesygdomme. I 1915 blev hun kredslæge i Herning. Her lærte Margrete en kollega at kende, doktor Else Marie Skov, der havde egen lægepraksis. Else Marie var seks år yngre. De to læger fattede sympati eller evt. dybere følelser for hinanden og flyttede sammen. Frk. Glud ville gerne tættere på København. Derfor søgte hun til Ringsted i 1918, da kredslægeembedet her blev ledigt.

Ringsted-tiden

Ringsted-tiden 1918 – 1926 blev vel nok hendes lykkeligste år. Da frøkenen blev interviewet af "Ringsted Folkeblad" i anledning af sin 75 års fødselsdag, sammenlignede hun tiden i Ringsted med tiden i Roskilde. Efter at have hørt om frk. Gluds glæde over hovedstaden og dens kulturtilbud, spurgte journalisten nemlig: "De har dog alligevel noget til overs for Roskilde?" Hertil svarede hun: "Ja, det har jeg, men jeg synes, at den er lidt død. Ringsted, hvor jeg var kredslæge i 7 Aar, var betydelig bedre, men selvfølgelig er min Øjsten København".²⁾ Margrete fik også overtalt Else Marie til at tage med til Ringsted. De gik i kompagniskab om en lægepraksis i byen, der herved med et slag fik to kvindelige læger. Det var man ikke forvænt med. Lige ved juletid tiltrådte Margrete Glud tillige som kredslæge.

Frøken Glud var åbenbart mere til damer end til mænd. Men én ting er i hvert fald givet: Hun var bestemt ikke jomfrunalsk. Det kunne man ikke være som kredslæge med de arbejdsopgaver, som embedet indebar. Ifølge instruksen underskrevet af justitsminister Zahle i 1915 skulle hun optræde som lægesagkyndig rådgiver for lægekredsens dømmende og administrative myndigheder. For eksempel blev hun hørt af politi eller dommer i faderskabsager. Hvis de involverede parter kom med modstridende oplysninger, blev hun spurgt om barnets sandsynlige "avlingstid", som det hed i datidens

Margrete Glud og Else Marie Skov på fløjene med familie og venner. Amatørfotografi ca.1924. Ringsted Arkiv.

Embedslægen i sin lægepraksis med en laboratorieprøve.

Foto: A. E. Andersen 1944. Fra ugebladsartikel i Roskilde lokalhistoriske Arkiv.

officielle sprog. Ofte blev der desuden taget en blodprøve af den udlagte barnefader til bestemmelse af hans blodtype for at se, om man ad denne vej kunne afsløre hans medvirken til den nye baby.

Margrete Glud var udpræget B-menneske. Det fremgår også af konsultationstiderne i hendes og venindens lægepraksis. Den strakte sig fra kl. 12.30 til 14 på hverdage. Om lørdagen stod de dog lidt tidligere op, idet konsultationstiden på denne ugedag var fra kl. 10 til 11. Søndag var fridag. Konsultationstiderne kan synes meget indskrænkede, men man skal huske på, at lægerne dengang gik mere ud på sygebesøg i hjemmene. Doktor Gluds dag var også travlt optaget af alle embedslægens pligter.

På den tid, hvor de to damer slog sig ned som læger i Ringsted, florerede en frygtelig landsdækkende epidemi, den såkaldte "spanske syge", velsagtens en ondartet influenza. I doktor Gluds nekrolog i "Ringsted Folkeblad" fra 1957 blev hun omtalt som: "...den i det ydre mandhaftige kvindelige kredslæge med det følsomme og hjælpsomme sind. Det gav sig mange praktiske udslag, ikke mindst under den store spanske syge-epidemi ved afslutningen af første verdenskrig, hvor kredslægen ofte havde nogle gode portioner mad med ud til hjem, hvor hele familien lå i sengen, ramt af epidemien. Men det var noget, kredslægen ikke ønskede snak om. Hun ville helst udadtil være den robuste og tilsyneladende upåvirkelige, men når det kom til stykket, var hjertelaget alligevel stærkest".³⁾

Kredslæge i Roskilde

I 1926 blev det større kredslægeembede i Roskilde ledigt. Det embede søgte Margrete og var så heldig at få det. Hun flyttede nu til Roskilde. Det samme gjorde Else Marie Skov, som man kunne forvente. Men de fik ikke samme samme adresse: Frk. Glud slog sig ned i en villa på Dronning Margrethes Vej 24. Frk. Skov flyttede til gengæld ind i Dronning Margrethes Vej nr. 30 – måske af velanstændighedsgrunde? Hun havde også konsultation i nr. 30. Nogle år senere flyttede hendes mor, enkefru Skov, ind i huset.

Margrete Glud fik ikke privat praksis i Roskilde. Dertil var der for mange opgaver i hendes nye offentlige embede. I løbet af et års tid flyttede doktor Glud til en stor lejlighed på Kong Valdemars Vej 1, 2. sal, lige ved Røde Port, hvor hun tillige indrettede sin embedslægepraksis. Hun havde naturligvis en husbestyrerinde til at tage sig af husholdningen. Også i Roskilde holdt hun fast på at holde sin konsultationstid. Når hun endelig var kommet op i løbet af formiddagen, var der til gengæld fuld fart på lige til midnat. I hendes embedslægekonsultation kom blandt andre patienter med kønssygdomme. Hos embedslægen kunne de blive behandlet gratis. Det kunne undertiden være svært at få fat på smittekilden, men ikke for frk. Glud. Hun præsterede en gang at annoncere efter en syfilispatient ved navns nævnelse i byens aviser, da han ikke ville komme frivilligt. I første omgang havde hun truet hele tre syfilispatienter med at offentliggøre deres navne, hvis de ikke meldte sig. Så kunne pigerne i det mindste holde sig på afstand. De to meldte sig, men den tredje måtte se sig blameret i byens aviser.⁴⁾ Det vakte naturligvis stor bestyrtelse i sundhedsstyrelsen, da det var et alvorligt brud på lægeløftet, der omfattede et ufravigeligt krav om tavshedspligt.⁵⁾ Man overvejede vist en reprimande, men hun slap for videre tiltale. Under alle omstændigheder meldte patienten sig, og andre embedslæger overvejede at følge doktor Gluds eksempel!

I det hele taget spillede forebyggelse af sygdomme en stor rolle i embedslægens arbejde. Herfra var der ikke langt til også at beskæftige sig med forurening, der nu begyndte at blive et problem i et samfund, hvor den teknologiske udvikling efterhånden accelererede. Det kunne også være meget små forureningssager som klager over stank fra et gammeldags retirade i en baggård. Så troppede embedslægen personligt op sammen med en politibetjent. Undersøgelsen bestod i at lukke døren til dasset op, stikke næsen indenfor og snuse

samt at bruge øjnene til at forvise sig om klagens berettigelse. Dernæst gav hun betjenten de nødvendige oplysninger, så han kunne udforme en politirapport og tage affære, hvis klagen skulle gå videre til husejeren. Af større forureningssager var der som før omtalt den tiltagende forurening af Roskilde Fjord. Klagerne over byens spildevandsproblemer - ikke bare fra frøken Glud, men også fra andre borgere - var efterhånden så massive i begyndelsen af 1930'erne, at byrådet måtte bevilge en udvidelse af kloaknettet og et nyt rensningsanlæg ved havnen samt et mindre i Nymarken. Det forbedrede endelig forholdene. Hun var desuden opmærksom

*Embedslægen på
retiradekontrol efter
klager over stank. Foto:
A. E. Andersen 1944.
Fra ugebladsartikel i
Roskilde lokalhistoriske
Arkiv.*

på den sundhedsfare, mange industriarbejdere var udsat for, når de udførte deres arbejde. Det ønskede hun også at gøre noget ved, men her kom modstanden fra uventet hold: fra arbejderne selv. De ville ikke lade sig undersøge, for de var bange for at miste deres arbejde, hvis der var noget om snakken. Så dette felttog måtte hun opgive.

Hun var altid parat til at handle hurtigt, når der opstod tilfælde af epidemiske sygdomme i hendes lægekreds. I hendes embedsperiode begyndte den frygtede børnelammelse at florere. Opstod et nyt tilfælde på en af skolerne, kørte hun straks af sted i sin bil – hun havde naturligvis kørekort og egen bil – for personligt at se på forholdene. Ofte blev det syge barns klassekammerater sendt hjem i otte dage eller mere for at hindre smittespredning, og den lille patient blev isoleret på det nærmeste sygehus. Andet kunne man ikke gøre før poliovaccinens opfindelse.

En læge med markante meninger

Kredslægen blev altid tilkaldt ved selvmord for at foretage legalt ligsyn, som det hed i fagsproget. Det vil sige, at hun skulle fastslå dødsårsagen, for at man kunne udelukke mord. Af andre opgaver kan man i flæng nævne levnedsmiddelkontrol, vaccinationer, lægeligt tilsyn med indsatte i arresthuse og fængsler, mental observation af sædelighedsforbrydere og mordere, med videre: Undertiden ret uhyg-

Embedslægen gav bolden op ved velgørenhedsfodbold juni 1938. "Jul i Roskilde" 1938. Originale foto i Roskilde lokallhistoriske Arkiv.

gelige opgaver, der krævede en stærk psyke. Hendes barske optræden og skarpe tunge var måske en måde at overleve på, for i virkeligheden var hun et varmhjertet menneske, der kunne vise storsind og tolerance over for sine medmennesker. Hun var heller ikke bange for at gøgle lidt som i juni 1938, da hun åbnede en velgørenhedskamp i fodbold den 20. juni med et velrettet spark på grønsværen i Roskilde Idrætspark. Hun elskede også at hyggesnakke i telefonen, men for ikke at henfalde til denne last, der tog tiden fra mere alvorlige gøremål, havde hun placeret apparatet på gulvet, så hun måtte stå op og snakke. Hun havde for resten telefonnummer 3! Så det var nemt at huske hendes nummer og ringe hende op for at få en sludder.

Hvem hyggesnakkede hun så med? Ja, det har næppe været kolleger, for i hendes fødselsdagsinterview fra 75 års dagen blev hun spurgt om forholdet til kollegerne og svarede: *"Ja, jeg kommer saa at sige ikke sammen med nogen af dem. Jeg synes, der er blevet saa meget Forretning af Lægevæsenet. Jeg har ikke sjældent sagt til mine Patienter, som klagede over sin Sygekasselæge, at jeg ikke kunne begribe, hvorfor han ikke tog en anden! Hvis man hos en Urtekræmmer køber et Pund Svædsker, som er daarlige, saa gaar man til en anden Urtekræmmer. Min Mening er, fortsætter Frk. Glud, at Klinikken er traadt i Baggrunden til Fordel for Laboratorieundersøgelserne. Med andre Ord: Videnskaben – Doktordisputatserne og alt det der – er dog vist kommet for meget i Forgrunden. I tidligere Tider stilledes Diagnosen hovedsagelig ved Undersøgelse af Patienten i Sygesengen. Nu tappes der Blod af en patients første, andet, tredje og fjerde Øre, hvis de har så mange, og andre Vædsker fra Legemet – og alt gaar paa Laboratoriet, hvor Diagnosen jo egentlig saa stilles."*⁶⁾

"Frøken Kredslæge", som hun efterhånden blev kaldt, havde også markante meninger om friere adgang til abort. I 1936 deltog hun i et møde arrangeret af "Dansk Kvinde-samfund" i Roskilde, hvor læge Hoffmeyer fra Slangerup talte om svangerskabslovgivning i anledning af, at der var en ny lov på trapperne. Han så åbenbart mere liberalt på spørgsmålet end frk. Glud. Under spørgerunden udtalte hun blandt andet: *"Naar man i 22 Aar har været Retslæge, har man staaet overfor en Sump af Modbydelighed. Dr. Hoffmeyer, lad mig spørge Dem: Kan man tale om naturligt Liv, naar Folk kan gaa hen og faa foretaget Fosterdrab? Det gør man ikke, som man tager en Vorte væk; man dræber en levende Organisme."* Siden diskuteredes den sociale indikation. Herom sagde embedslægen: *"Jeg kan ikke forstaa, at Folk ikke kan forstaa, at spørgsmaalet om social*

Indikation er en Skrue uden ende. Jeg kan ikke se rettere, end at det eneste, vi har Lov til at gaa ud fra, er en medicinsk Indikation, saadan som den staar i Regeringsforslaget. Men vi ved, hvor mange Outsidere, der findes blandt Lægerne. Skal der kunne gøres Fosterdrab paa saadanne Lægers Indstilling? Jeg har som Embedslæge staaet med mange falske Attester i Haanden. Jeg ønsker en Appel-Instans af uafhængige Læger, til hvem en Attest om medicinsk Indikation kan appelleres." ⁷⁾ Der var således ingen tvivl om hendes holdning. Hun ønskede ingen liberalisering af loven, hvad den nu heller ikke lagde op til.

Besættelsestiden

Besættelsestiden 1940-45 gav frk. Glud øget travlhed og til dels nye opgaver. Det hørte således med til embedslægens opgaver at tage sig af tyskerpigerne. Ofte henvendte ulykkelige forældre sig til de sociale myndigheder, fordi deres datter rendte med en tysk soldat. Var pigen under myndighedsalderen, kunne hun fjernes fra hjemmet og blive sendt

Januar 1945 vaccinerede embedslægen personligt 8.200 personer imod difteri ganske gratis. Derfor fik hun øgenavnet "Danmarks største stikker". Den begivenhed blev også kommenteret af "Dagens Ærbødigt". Tegning ved Jensenius i "Berlingske Tidende", den 4. februar 1945. Udklip i Roskilde lokalhistoriske Arkiv.

Dagens Ærbødigt

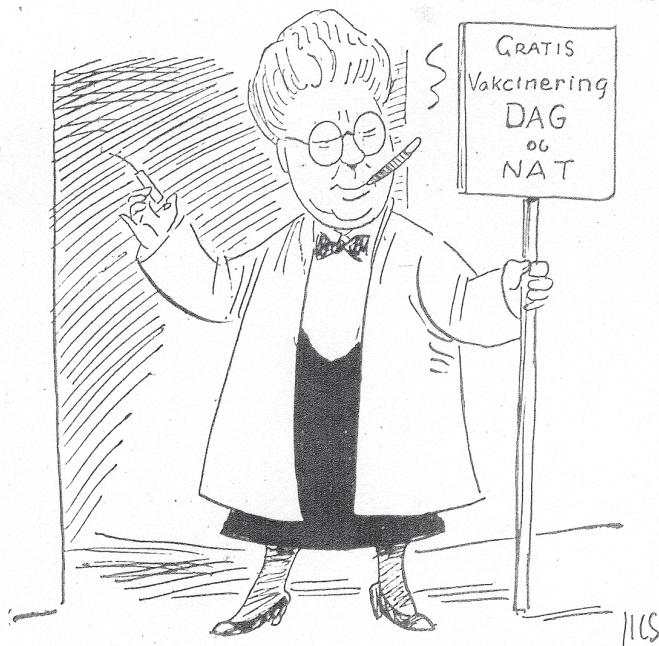
De praktiserende Læger i Roskilde er vrede over, at Kredslægen, Frk. Glud, vaccinerer hele Befolkningen gratis.

Aviserne refererer,
Fotograferne fotograferer,
naar Frøken Glud vaccinerer
Borgmester, Dommer, Grosserer,
Skomagere og Barberer,
Avismænd og Juvelerer.
Og Byraadet gratulerer,
naar Frøken Glud vaccinerer.

Forskelligt Folk reagerer,
naar Frøken Glud vaccinerer.
Vaccine tit irriterer,
Det navnlig Læger generer.
De skriger og protesterer,
deres Næsefløje vibrerer.
Af Harme de eksploderer,
naar Frøken Glud vaccinerer.

For Lægerne konstaterer:
Vor Indtægt man reducerer.
Direkte det konkurrerer,
naar Frøken Glud vaccinerer.
Vi Stakler, der praktiserer,
ganske roligt man negligerer.
Bedrageri det tangerer,
naar Frøken Glud vaccinerer.

Med Rette de lamenterer:
Naar Frøken Glud vaccinerer,
man meget snart risikerer,
at alle Læger spadserer
til Socialkontoret. Hvad mer' er:
Det strider mod gode Manerer,
og Uretten triumferer,
naar Frøken Glud vaccinerer.

Ærbødigt

til Herlev Pige hjem. Men forinden skulle hun en tur op til kredslægen for at blive undersøgt for kønssygdomme. Det kunne godt skaffe "Frk. Kredslæge" besværlige fjender.

I hvert fald kom hun ud for en meget ubehagelig oplevelse under folkestrejken i 1944. En dag, hvor hun kom kørende gennem Algade i sin bil, lå der en masse papirer og flød. Nysgerrig som hun var, standsede hun bilen og tog et bundt op. Det viste sig at være et opråb fra Frihedsrådet. Hun skyndte sig at smide det ud af vinduet igen. For det kunne være en alvorlig sag at blive stoppet af tyskerne med illegale aviser og opråb i bilen. Imidlertid blev episoden observeret af en person, der ikke hørte til kredslægens venner. Denne person gik til de tyske myndigheder og fortalte, at frk. Glud uddelte propagandamateriale fra Frihedsrådet fra sin bil. Ad omveje fik kredslægen at vide, at hun skulle arresteres. Da hun var en resolut person, tog hun straks af sted for at forklare tyskerne sagens rette sammenhæng. Gode venner havde i mellemtiden fået fat på kriminalbetjent Heuser, der fungerede som en slags forbindelsesled til tyskerne, fordi han var sønderjyde og kunne tale flydende tysk. Ved fælles hjælp fik de overbevist de tyske myndigheder om frk. Gluds uskyld i denne sag, og hun kunne snart køre hjem igen.

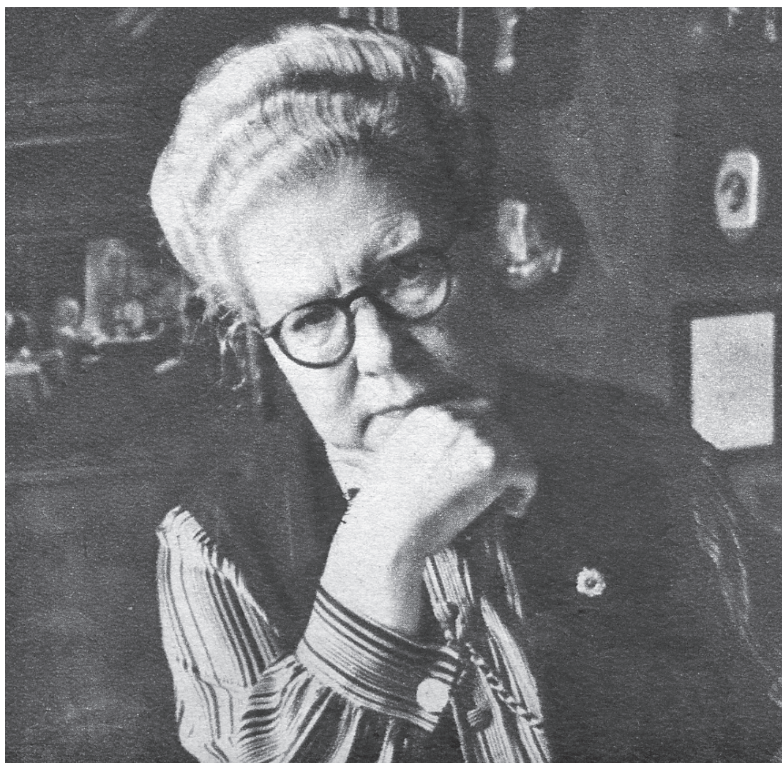
I besættelsesårene var der mange tilfælde af difteri. Kredslægen høstede stor anerkendelse i vide kredse ved at vaccinere 8.200 personer imod denne sygdom i januar 1945. Det klarede hun egenhændigt, kun assisteret af hjælpsomme frivillige. Hun gjorde det vel at mærke ganske gratis, hvilket vakte stor irritation hos en del kolleger, der gerne ville have tjent på denne opgave. Det indbragte hende desuden titlen som "Danmarks største stikker" i folkemunde. Det kunne nok få det til at gibbe i enhver samtidig læge at blive betegnet som "stikker", men frk. Glud kunne godt goutere denne form for sort humor. Hun opfattede det nærmest som et kælenavn. Nu blev hun for alvor landskendt: Hun kom både med i en revyvisse og i "Blæksprutten".

Det var også under krigen, at frøknerne Gluds og Skovs veje definitivt skiltes, idet doktor Skov i oktober 1941 ophørte med sin lægepraksis i Roskilde. Det sidste års tid i Roskilde havde frk. Skov for øvrigt haft praksis i Algade 25. Hun flyttede nu fra Roskilde for stedse og blev i stedet vinterlæge på Mandø fra december 1942. Dette embede bestred hun til 1954, hvor hun lod sig pensionere og flyttede til København.

Mindet om frk. Glud

Der er endnu folk i Roskilde, der kan huske frk. Glud. Ofte gjorde hun et uudsletteligt indtryk på sine omgivelser, ikke mindst børn. Selv på deres gamle dage er der folk, der stadig mindes deres oplevelser med embedslægen, der optrådte brysk og ikke tog særlige hensyn til små, bange patienter. Således fortalte en dame, der var blevet vaccineret af "Frøken Kredslæge", da hun var en lille pige, om konsultationen efter et foredrag i lokalarkivet. Det havde været en skrækkelig oplevelse, for kredslægen var absolut ingen børneven. Ved sin barske optræden kunne hun få enhver unge til at sætte i et hyl, længe inden det gjorde ondt.

Kredslægen var heller ingen ynder af unge mennesker og deres musikudøvelse. Det vidner en anden pudsig lille historie om. Den gik ud på, at en ung logerende havde lejet kredslægens pigeværelse oppe på loftet i ejendommen ved Røde Port, hvor hun boede. Pigen fik lov til at komme ned og høre "Giro 413", når det sendtes i radioen, men hun havde den vane hjemmefra, at hun sang med på alle melodierne. Det ville frk. Glud imidlertid ikke høre på, og da pigen ikke kunne holde mund, måtte hun ikke mere komme ned og høre med.

Portræt af kredslæge frk. Margrete Glud. Foto: A. E. Andersen 1944. Fra ugebladsartikel i Roskilde lokalhistoriske Arkiv.

Efter krigen trak frk. Glud sig tilbage som kredslæge for at hellige sig sit otium. Hun blev boende i sin store lejlighed på hjørnet af Kong Valdemars Vej og Algade. Hun havde længe glædet sig til at få tid til at læse bøger og være mere for familie og venner. Også teaterture til København må have stået på ønskelisten. Begge fritidssysler fik hun nu rig lejlighed til at dyrke. Ved sin død i 1957 kort efter sin 80 års fødselsdag gav "Roskilde Tidende" følgende karakteristik af hende: "*De mange, der lærte hende at kende personligt, vil huske hende som et varmhjertet menneske. Hendes ofte ramsaltede bemærkninger dækker over et følsomt sind og en kærlighed til livet og medmennesker, der i virkeligheden ikke kunne mistydes.*"⁸⁾

Noter:

- 1) Roskilde Tidende 13/9 1932.
- 2) Ringsted Folkeblad 26/11 1952.
- 3) Ringsted Folkeblad. 14/12 1957. (Nekrolog).
- 4) Roskilde Tidende. 21/10 og 31/10 1944.
- 5) Roskilde Tidende. 14/10 1944.
- 6) Ringsted Folkeblad 20/11 1952.
- 7) Ringsted Folketidende. 9/12 1936.
- 8) Roskilde Tidende. 14/12 1957. (Nekrolog).

Kilder og litteratur:

Artiklen om kredslægen bygger især på erindringsstof og avislæsning.

Lokale meddelere: Korte interviews.

Margrete Gluds privatarkiv. Ca. 1926-1957. Roskilde lokalhistoriske Arkiv.

Skatteligning for Roskilde By. Roskilde 1926-1930. Roskilde lokalhistoriske Arkiv.

Billedbladet. 7. Aargang. Nr. 37. Den 12. september 1944. Upag.

Dansk Lægestat. Årg. 11. 1925-1936. København 1937.

Dansk Lægestat. Årg. 14. 1957-1964. København 1965.

Ilsoe, Grethe: Margrete Glud (1877-1957). Dansk kvindebiografisk leksikon. Digital udgave. Copyright 2003. KVINFO.

Jensen, Arne: Jensens Hjørne. Nogle erindringer og oplevelser fra Roskilde. 1981-1982, s. 3-4.

Jul i Roskilde (årskavalkade) 1938, s. 37.

Ringsted Folketidende. Den 13. december 1918.

Roskilde Lokal Telefonbog. Årg. 1. Roskilde 1934.

Roskilde Tidende. Den 14. december 1957. (Nekrolog).

Vejviser for Roskilde og Sct. Jørgensbjerg. Årg. 1. Roskilde 1934.